

РАДА СУДДІВ УКРАЇНИ

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5, тел.: (044) 277-76-29, факс: (044) 277-76-30

18 травня 2018 року

м. Сєвєродонецьк

РІШЕННЯ

№ 24

Згідно з пунктом 6 частини восьмої статті 133 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII Рада суддів України здійснює контроль за додержанням вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суддів, Голови чи членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України чи його заступників; приймає рішення про врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів у діяльності зазначених осіб (у разі якщо такий конфлікт не може бути врегульований у порядку, визначеному процесуальним законом).

Комітетом Ради суддів України з питань дотримання етичних норм, запобігання корупції і врегулювання конфлікту інтересів було розглянуто звернення судді Великої Палати Верховного Суду Антонюк Н. О. та суддів Великої Палати Верховного Суду Антонюк Н. О., Бакуліної С. В., Британчука В. В., Гудими Д. А., Данішевської В. І., Князева В. С., Лобойка Л. М., Прокопенка О. Б., Рогач Л. І., Саприкіної І. В., Ситнік О. М., Уркевича В. Ю., Яновської О. Г. щодо роз'яснення про наявність або відсутність конфлікту інтересів у діях суддів Великої Палати Верховного Суду під час розгляду справи № 800/587/17 (провадження № 11-65сап18) за апеляційною скаргою Брегея Романа Івановича на ухвалу Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 12 січня 2018 року в адміністративній справі за позовом цієї особи до Президента України Порошенка Петра Олексійовича та зазначених позивачем третіх осіб – 113 суддів Верховного Суду, про визнання протиправним і скасування Указу Президента України від 10 листопада 2017 року № 357/2017 «Про призначення суддів Верховного Суду».

У цих зверненнях зазначено, що апелянт під час судового засідання оголосив заяву, копію якої ним направлено на електронну адресу Верховного Суду, з проханням передати справу на розгляд Київському апеляційному адміністративному суду у зв'язку з наявністю у складу суду, який розглядає справу за його апеляційною скаргою, конфлікту інтересів. Свою позицію Брегей Р. І. обґрунтовує тим, що в наведеній ситуації суд вважається несправедливим, а його рішення буде необґрунтованим і упередженим,

оскільки судді мають приватний інтерес, тобто очевидним, на думку апелянта, є конфлікт інтересів.

За інстанційною юрисдикцією судом першої інстанції для розгляду справ щодо оскарження актів Президента України є Верховний Суд, а єдиною компетентною апеляційною інстанцією щодо перегляду його рішень – Велика Палата Верховного Суду (частина четверта статті 22, частина четверта статті 23 Кодексу адміністративного судочинства України).

Наведене узгоджується також і з пунктом 2 частини другої статті 45 Закону України №1402 «Про судоустрій і статус суддів», відповідно до якого Велика Палата Верховного Суду діє як суд апеляційної інстанції у справах, розглянутих Верховним Судом як судом першої інстанції.

Таким чином, іншого компетентного суду, крім Великої Палати Верховного Суду, для розгляду апеляційної скарги у справі № 800/587/17 (провадження № 11-65сап18) немає.

Розгляд справи компетентним судом є принциповим з огляду на положення пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, за змістом якої кожен має право на справедливий і публічний розгляд справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім **судом, встановленим законом**, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Вирішення суддею під час розгляду справи питання стосовно законності акта Президента, яким цього самого суддю призначено на посаду, безперечно, є приватним інтересом.

Ані у Законі України «Про запобігання корупції», ані у процесуальному законодавстві не розглядається такий випадок, коли суддя буде «прямо чи опосередковано заінтересований в результаті розгляду справи» (пункт 2 частини четвертої статті 36 Кодексу адміністративного судочинства України), однак цю справу неможливо буде передати будь-якому іншому судді, адже усі судді матимуть той самий приватний інтерес. Проте у статті 20 параграфу 2 «Законодавчого інструментарію щодо конфліктів інтересів» Ради Європи зроблено такий виняток: «Приватні інтереси не складають конфлікту інтересів, якщо усі інші судді у країні мали би такий самий конфлікт інтересів».

Ураховуючи наявність у міжнародній практиці усталеного підходу в оцінці ситуацій стосовно конфлікту інтересів: **ситуації, які стосуються усіх, а не тільки конкретного судді, не є конфліктом інтересів**, Рада суддів України прийняла рішення від 08 червня 2017 року № 34, яким роз'яснено, що при розгляді конкретної справи не утворює конфлікту інтересів такий приватний інтерес, який мають усі інші судді.

Отже, з урахуванням конституційних вимог щодо необхідності дотримання основних засад судочинства, у тому числі забезпечення права Брегея Р. І. на апеляційний перегляд справи, у суддів Великої Палати Верховного Суду під час розгляду справи № 800/587/17 (провадження № 11-65сап18) відсутній конфлікт інтересів, оскільки ця ситуація стосується всіх суддів Великої Палати Верховного

Суду, а іншого компетентного суду апеляційної інстанції у справі № 800/587/17 (провадження № 11-65сап18) немає.

Розгляд зазначеної справи Верховним Судом набув широкого розголосу в суспільстві та висвітлюється у засобах масової інформації, що само по собі є формою контролю за недопущенням конфлікту інтересів.

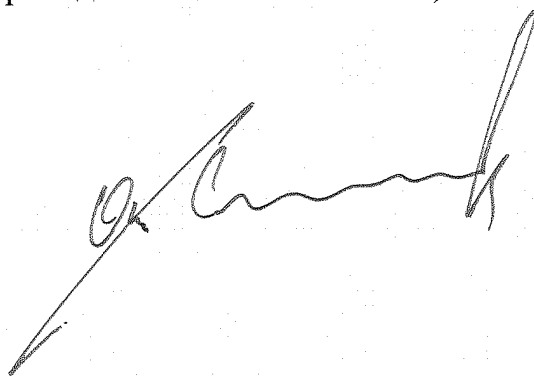
Заслухавши та обговоривши доповідь голови Комітету Ради суддів України з питань дотримання етичних норм, запобігання корупції і врегулювання конфлікту інтересів Краснова Є.В. стосовно звернення суддів Великої Палати Верховного Суду за роз'ясненням щодо наявності чи відсутності конфлікту інтересів, на виконання покладених на Раду суддів України завдань, керуючись частиною восьмою статті 133 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» і Положенням про Раду суддів України, затвердженим Х позачерговим з'їздом суддів України 16 вересня 2010 року (із подальшими змінами), Рада суддів України

в и р і ш и л а :

1. Роз'яснити, що при розгляді конкретної справи не утворює конфлікту інтересів такий приватний інтерес, який мають усі інші судді.

2. Роз'яснити, що у діях суддів Великої Палати Верховного Суду Антонюк Н. О., Бакуліної С. В., Британчука В. В., Гудими Д. А., Данішевської В. І., Князева В. С., Лобойка Л. М., Прокопенка О. Б., Рогач Л. І., Саприкіної І. В., Ситнік О. М., Уркевича В. Ю., Яновської О. Г. під час розгляду справи № 800/587/17 (провадження № 11-65сап18) за апеляційною скаргою Брегея Р. І. на ухвалу Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 12 січня 2018 року в адміністративній справі за його позовом до Президента України Порошенка Петра Олександровича та зазначених позивачем третіх осіб – 113 суддів Верховного Суду, про визнання протиправним і скасування Указу Президента України від 10 листопада 2017 року № 357/2017 «Про призначення суддів Верховного Суду», відсутній конфлікт інтересів, оскільки наведена ситуація стосується всіх суддів Великої Палати Верховного Суду, а іншого компетентного суду апеляційної інстанції у справі № 800/587/17 (провадження № 11-65сап18) немає.

**Голова
Ради суддів України**

О. Ткачук